

[Gert Petersen]

ikke fantasi til at forestille mig, at socialdemokratiet med sine skattepolitiske principper skulle kunne komme til enighed med regeringen om en så asocial reform. De radikale, ja, det står lidt hen i det uvise – det gør det med så meget i forbindelse med de radikale – men hvis vi ser nærmere efter, vil vi opdage, at de radikale taler om at afskaffe progressionen i marginalskatte, men så lave en tillægsskat for store indkomster på 10 pct., og ellers om afskaffelse af progressionen i marginalskatte betyder en skattelettelse på 25 pct. for de store indkomster og man så laver en tillægsskat på 10 pct., bliver slutresultatet en skattelettelse for de store indkomster på 15 pct.

Det mener vi ikke kan være formålet med en skattereform. Vi mener, at formålet er en anden fordeling af skattebyrden, af den faktiske skattebyrde, og heri indgår, at de, der har de store indtægter, skal bringes til at betale i overensstemmelse med de store indtægter, som de har, altså deres bruttoindkomst, og at skatten på de små indtægter og de lave mellemindtægter klart skal lettes. En skattereform skal altså ikke bare være forenkling, den skal også være solidarisk. Det er muligt, at det forudsætter et folketing med en anden sammensætning, men vi vil også i dette folketing fra SFs side gøre, hvad vi kan, fordi det er så nødvendigt at komme i gang overhovedet med drøftelserne om hele denne problematik – også fordi det ser ud til, at den borgerlige regering ikke alene gennemfører en asocial fordelingspolitik, men også undergraver de økonomiske udsigter for vores samfund, medmindre der bliver bremset her og nu.

I socialistisk folkeparti prioriterer vi kamp mod arbejdsløsheden højest, men vi har gang på gang understreget, at vi ikke af den grund vil negligere betalingsbalancen. Nu må vi konstatere, at den borgerlige regering negliger både arbejdsløsheden og betalingsbalancen. Det er meget godt klaret.

Underskuddet på betalingsbalancen vokser, samtidig med at regeringen lader stå til og den disponible realindkomst for lønmodtagere er faldende. Hvordan kan det så gå til? Jo, det skyldes, at de velbjærgede i samfundet udvider deres forbrug. Det lyder så kønt, når statsministeren siger – og det sagde han:

»Det burde være overkommeligt for os ikke at øge vort private forbrug.«

Må jeg have lov til at spørge: hvem er »os«? Er det statsministeren, eller er det efterlønsmodtageren? Er det direktøren, der har en halv eller hel million kroner i indkomst, eller er det folkepensionisten? Er det den arbejdsløse eller bistandsmodtageren, som skal sige, at nu må han eller hun holde op med at øge sit private forbrug? For det kan man jo godt lade være med, man har det jo vældig godt! Det er en utrolig negligering af klasseforskellene i vores samfund, denne anvendelse af ordet »os«.

Der er ikke brug for nogen forbrugsstramning i traditionel forstand, men der er vitterlig brug for fordelingspolitiske indgreb, som rammer de velstillede forbrug. Det lykkedes oprindelig regeringen at få flertal for at lade de dårligst stillede alene bære krisens byrder – med det påskud, at man skulle løse gældsproblemerne. Spørgsmålet er nu, om Danmark yderligere skal gældsættes, for at de i forvejen velstillede skal kunne udvide deres forbrug yderligere. Vi mener ikke, at det bør være sådan, og jeg skal derfor på SFs vegne fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, som et meget langt stykke af vejen følger det socialdemokratiske forslag – hvormed vi understreger, at når det drejer sig om øjeblikkelige indgreb af hensyn til betalingsbalancen, er vi enige med socialdemokratiet, men at der er visse formuleringer, vi ikke helt kan tilslutte os, og vi mener også, der skal lidt mere til. Da vi ikke kan stille ændringsforslag til dagsordensforslag længere, er jeg nødt til at fremsætte et selvstændigt dagsordensforslag. Det er klart, at skulle det socialdemokratiske forslag komme først til afstemning, så stillede situationen sig anderledes, hvis der var udsigt til, at det kunne blive vedtaget. Så ville vi bidrage til at få det vedtaget. Men de borgerlige partier har jo for længst sammensvoret sig og vil sikre, at tingene skal have lov til at dalre videre derude, som det hidtil har været tilfældet.

Jeg fremsætter altså følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget fastslår, at der er behov for øjeblikkelige beslutninger til formindskelse af Danmarks underskud over for udlandet. Med udsigten til et underskud på 18 mia kr. i år og et næsten lige så højt til næste år skal